

OPROTTEN!

Een zomerse zondagmiddag. Het eind van het weekeind is alweer in zicht. De dubbeldikke rij wachtenden voor schutting door de Grevelingensluis is lang, maar de stewards die Rijkswaterstaat in de zomermaanden laat aanrukken, vullen elk gaatje met een stevige regie. Onze bescheiden Marieholm past al gauw ergens tussen. Dat is bij dat grote glanzend zwarte motorjacht aan de overkant achter ons wel anders. Het is zo'n soort boot uit een film van James Bond. Ik schat hem meer dan zestien meter lang. Zijn ronkende motoren en kreunende boegschroef overstemmen al het andere tijdens de herhaalde pogingen om fatsoenlijk vast te maken.

Aan onze kant verzoekt de steward de boten vóór ons nog wat verder door te varen. Wij volgen. Het blijkt echter een kleine misrekening en het hele zaakje moet weer een paar meter terug. Ik buig me op het achterdek over de buitenboordmotor en tuf terug naar de bolder waarvan ik net heb losgegooid.

“OPROTTEN!”

De schreeuw kwam ergens van boven. Ik kijk op en zie een hoge, glanzend zwarte boeg. James Bond is bezig naar onze kant over te steken. Voorop staat een vrouw in joggingpak me met een vuile blik aan te kijken. Ik weet even niets anders te zeggen dan: “Pardon?” “OPROTTEN, ZEG IK, TERINGLIJER!”, schreeuwt ze, alsof ik een straathond ben die tegen haar voordeur pist. En het ergste is nog dat iedereen in de sluis naar mij lijkt te kijken om te zien wat voor vreselijks ik haar aandoe. Als een onstuitbare golf komt ineens woede opzetten over dit onrecht. Ik zoek naar woorden om terug te blaffen, maar vind ze niet snel genoeg. Binnen handbereik ligt een pikhaak en een fractie van een seconde lijkt het volkomen gerechtvaardigd dat ik de stalen punt diep in die gestroomlijnde zwarte boeg ram. Gelukkig zit tussen dat soort impulsen van het brein en ‘het doen’ een grote afstand. ‘Ik zeg wat ik denk en ik doe wat ik zeg’ leidt maar zelden tot iets goeds. ‘De-escaleren’, hoor ik mijn zoon, die veel ervaring heeft met borderliners, in gedachten tegen mij zeggen. Ik gooi een lus om ‘mijn’ bolder, draai de plek die beladen is met spanning de rug toe en loop naar mijn maat op het voorschip. Achter me hoor ik nog

een paar verwensingen. En terwijl de Rijkswaterstaats-teward aan komt lopen, omdat er kennelijk wat valt te regelen, roept James Bond zijn pitbull terug in het hok.

Nog geruime tijd die middag praten we aan boord na over dit voorval. Deden wij iets fout of onhandig? Nee, we hadden geen andere mogelijkheid. Je moet ieder ander ter wille zijn in een sluis, maar op de eerste plaats zorg je ervoor dat je eigen boot goed ligt. We zijn het er ook over eens dat in de kolk van een schutsluis altijd wel een zekere spanning hangt. Veel boten dicht op elkaar. Iedereen beducht voor de kans op een kras. Onzekere mannen aan het roer, die voelen dat ze door anderen worden beoordeeld en zich dus geen fout kunnen veroorloven. Vrouwen op de boeg moeten in één keer trefzeker een lusje om een bolder kun-

‘Ik zeg wat ik denk en ik doe wat ik zeg’ leidt maar zelden tot iets goeds

nen hangen. Ze wachten braaf op instructies vanuit de kuip, maar als dáár wat fout gaat hebben ZIJ het gedaan. Daarbij komt dan nog het rattengedrag dat altijd aanwezig is als veel individuen dicht op elkaar zitten. De korte lontjes, de voordringers, de bumperklevers, de rechtspasseerders, het pesten bij invoegen, de middelvingers... We hebben al die onhebbelijkheden uit het wegverkeer ook zien uitwaaien naar de knoop- en concentratiepunten van zeil- en motorjachten. Een *fact of life*, helaas. Het zal niet verdwijnen door erover te moraliseren, maar je kunt jezelf een groot plezier doen door er niet in mee te gaan. Laat je niet verleiden de man die als laatste bij een sluis aankomt en alle wachtenden passeert, de pas af te snijden. Slik dan ook die boze woorden in die je over het water zou willen roepen. Geef een vriendelijk bedankje terug voor een goedbedoelde opmerking van een andere watersporter, maar reageer niet met woorden op elke agressieve uiting van ongenoegen. De-escaleer en heb desnoods in stilte wat mededogen.

ROB BIJNSDORP is journalist, communicatieadviseur en zwerver op en langs het water. De nieuwste ontwikkelingen in jachtontwerpen en navigatie-elektronica gaan aan hem voorbij. Maar des te meer gaat zijn aandacht uit naar de kwaliteit van het leven aan boord en naar de bijzonderheden van het water waarop we varen.